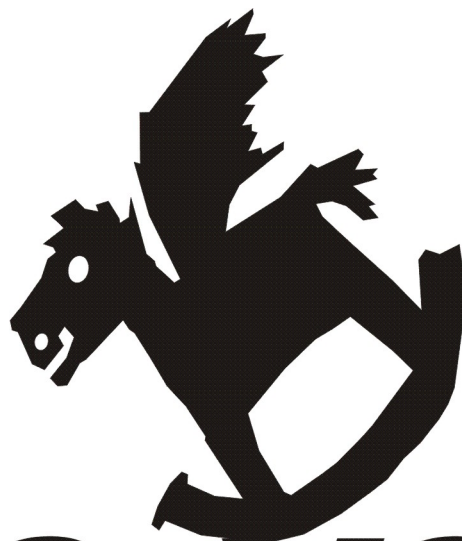




ost-ra-var

Festivalový ovar

Zpravodaj 1

26. listopadu 2014

Editorial s. 1 Rozhovor s Markem Pivovarem s. 2 Rozhovor s Dagmar Radovou s. 3 Masné krámy Miriam Šedé s. 4 Redakční úderka s. 5-8 Mapa s. 9-10 Lušťovka s. 11
--

Něžná šunka

Vážené kolegyně / kolegové, drahé návštěvnice / návštěvníci letošního festivalu OST-RA-VAR a milé Ostravačky / Ostraváci, právě držíte v ruce první číslo již tradičního festivalového zpravodaje, který letos ponese hrdý název FESTIVALOVÝ OVAR a to hned z několika důvodů. Za prvé slavíme čtvrtstoletí svobody a není lepší obraz naší současné demokracie než tučné jídlo. Za druhé se na nebi české elektropopové scény zjevila hvězda ostravského tělesa Schwarzprior, které svými výlučnými texty (...udělal jí na tvář tvým železem rty...; ...v kuse mase portál... nebo ...fotěj do bot nemocný maso...) vzdává hold jedinečné kvalitě ostravského kulturního podhoubí.

No a v neposlední řadě se v redakci sejde vypečená parta, která je spojená s jedním z klenotů pokladnice klubu Divadla Jiřího Myrona - tlačenkou. Snad kvůli tomu neutřížme četná jelita, ale sestavit redakci zpravodaje v tak úzkém čase je výzva a pořádná jatka zároveň. Pestrou paletu recenzí, rozhovorů i dalšího obsahu pro vás bude připravovat skupina schopných, ba nejpovolanějších. Složena je z tria redaktorek z Masarykovy university Katka Balíková – Jiřka Hoffmanová – Katka Málková, dále Magdy Zicháčkové (vloni též Agdy) z pražské DAMU a až ze Slovenska přijede Miloslav Juráni, zvaný Neskutočný.

Pro tento ročník se naše řady rozrostly také o solitéra, freelancera, jazykozpytce a filantropa Lukáše Kubinu, který bude po loňských obtížích s grafikou dbát o formální čistotu našeho plátku. Z Prahy do Ostravy navíc zavítá host redakce, ostří-

lená glosátorka festivalového života, vždy cynická a okouzující Miriam Šedá. V rubrice Masné krámy bude rozebírat různé vrstvy bytí na OST-RA-VARu. Ke čtení mimo redakčních medailonů, o nichž nezávislý pozorovatel prohlásil, že jsou prý „funny“, doporučuji přečíst rozhovory s dramaturgy Národního divadla moravskoslezského. Připravili jsme pro vás také mapu důležitých společensko-kulturních uzlů.

Pro tento rok jsme vybrali barvy přebalů tak syté, že objevit je ve vašem okolí bude snazší, než hledat špízovou jehlu v kupce sena. První číslo jsme oblékli do růžové, tedy nejprůzračnější barvy panenské šunky.

Snad vám naše kulturní úderka příjemní čas při čekání v divadle (a obzvláště některým i chvíle v pivním baru Dílo). Na jednotlivá festivalová představení jsme natěšení stejně jako na setkávání.

Váš, Martin Maso Macháček

Byla to fáma

Hned po příjezdu jsme vyzpovídali uvítací delegaci v působišti naší redakce. První jsem s všetečnými otázkami skočil po Marku Pivovarovi, dramaturgovi Národního divadla moravskoslezského a duchovním otci OST-RA-VARu, který popřel jednu z největších fám posledního roku.



Co byl zlom v konfliktu o bytí / nebytí OST-RA-VARu?

No, tam úplně žádný konflikt nikdy nebyl. Ta zpráva, že bude OST-RA-VAR zrušen byla fáma, která vznikla na sobotním závěrečném večírku v klubu, kde ta věta zazněla v rozrušení. Nebudu říkat už od koho. Hodně přítomných si to vyložilo, že to byla informace, oznámení. Druhý den jsem se na závěrečném semináři snažil, jak jsem mohl, tu zprávu dementovat. Stejně se ujala, začalo se o tom všude psát. Existoval tedy názor, že má být OST-RA-VAR zrušen. Je to nesmysl, takovéto úvahy jsme nikdy neměli.

Ta fáma raketově vystřelila a následná diskuze se rychle dostala na odbornou úroveň. Čemu přikládáte, že to byla skoro davová psychóza?

Já jsem jenom rád, protože nám to ukázalo, že o festival je pořád zájem. Když se do diskuze o OST-RA-VARu zapojilo tolik lidí, bylo jasné, že jim není lhostejný.

To nás mohlo samozřejmě jenom potěšit.

Když to trochu obrátím, dokázali jste z aféry pro festival něco vytěžit?

Hm. Co se dá z fámy vytěžit...?

Respektive, když se zvedla taková vlna zájmu, zda vám to pomohlo festival více takzvaně „prodat“?

Mám naopak dojem, že je účast menší než jiné roky. Asi je to kvůli souběžnému konání Pražského divadelního festivalu německého jazyka. Udělali jsme změny, ale to jsou otázky na kolegyni Radovou, která některé změny sama iniciovala. Je nesmysl si myslet, že na základě takové reakce jsme si řekli: „Tak mi budeme milostivě pokračovat“. Nikdy jsme neřekli, že chceme s OST-RA-VAREm skončit, ale jak je známo, fáma žije svým vlastním životem.

Martin Macháček

Reforma vztahů na pracovišti...

Po Marku Pivovarovi přišla na řadu jeho kolegyně dramaturgyně Dagmar Radová. Veselé otázky jsem pokládal již za mohutné podpory Lukáše Kubiny. Hovořili jsme o změnách v koncepci festivalu.



MM: Jakým podílem...

DR: ...jsem se podílela?

MM: ...ses podílela na změnách koncepce OST-RA-VARu?

DR: V procentech nebo opisem?

MM: Opisem.

DR: Já jsem měla tu výhodu, že jsem byla nezasažená mnohaletým fungováním OST-RA-VARu nikdy jsem ho nezúčastnila ani jako návštěvník, takže minulý ročník byl pro mne první. Mohla jsem to pozorovat z dálky. Jak začaly tyhle nepokoje a skandály, přišlo mi, že je to příhodný čas něco změnit a zreformovat. Bavili jsme se o tom s Peterem Gáborem i Markem Pivovarem a proběhla schůzka se zástupci ostatních divadel, jak to vidí. Myslím, že nejzásadnější věc, ke které jsme přišli, bylo, že nám jakožto tvůrcům nebo organizátorům festivalu přijde zpětná vazba nedostatečná. Všechny

inscenace si za celý rok i svou existenci řadou kritických reflexí, které jsou na lokální úrovni. OST-RA-VAR je možnost, aby inscenace zhodnotili profesionální kritici, kteří do Ostravy jinak moc nejezdí a začínající, většinou mladí lidé s úplně odlišným pohledem na divadlo. Proto jsme se rozhodli, že požádáme studenty kritiky, o to aby jejich reflexe nebyly jen na pár řádků v bulletinu, ale daleko rozsáhlejší analýzy napsané zpětně – nejen o inscenacích, ale o divadle jako celku. Jak se dramaturgicky vyvíjí, jací jsou herci, jestli se tam něco / děje a podobně.

MM: Jaké další změny se dotkly např. seminářů?

Budou probíhat více méně tak, jako probíhaly obvykle. Jedinou výjimku tvoří tematicky seminář, kde se chceme spolu s profesorem Vladimír Justem zaměřit na rozdíly velkých a malých scén, co to obnáší / neobnáší, přináší i odnáší.

LK: A divadla si jinak nedělají nějaké interní hodnocení?

DR: Dělají si, ale řekneme si to spíš mezi sebou s uměleckým šéfem a dramaturgy. Je to ovšem v něčem jiné. Když jsem se na to onehdy Marka ptala, tak říkal, že po určitou dobu existovala instituce externího kritika, který to měl na starost, ale to zmizelo. A pokud vím, ani Aréna nebo Bezruč nic podobného nemá. Myslím si, že je zajímavé a důležité dostávat tu zpětnou vazbu takhle od mladých lidí a ne jenom od etablovaných kritiků. Taky jsme si říkali, že je v něčem trochu nešťastné, že na diskuze kromě studentů, pedagogů a profesionálních kritiků nikdo jiný nechodí. Bylo by myslím dobré se jich účastnit, alespoň za nás dramaturgy, pokud nám to pracovní povinnosti dovolí.

LK: Takže proběhla nějaká celistvější diskuze?

RD: Určitě, taková reforma vztahů na pracovišti.

Martin Macháček a Lukáš Kubina

Slyším její volání...

11:40 O temných vábeních ostravských Sirén jsem četla pouze v knížkách od lidí, kteří se v Ostravě nenarodili, nežili v ní a možná kolem ní někdy, jednou projel. Vzhledem k tomu, že jsem ve vlaku, zatím nemá cenu vymýšlet, co na mě Ostrava zkusí. Prostě tam nejsem, ale ráda se nechávám svádět novými podněty, což se mi svědčilo už v Brně.

15:30 Vcházet soutěsku ve Stodolní je iniciační zážitek podobný císařskému řezu. Dokonale to vyvrací jistý tlach, že se člověk musí v Ostravě narodit, aby jí chápal. Ostrava se mi líbí po první minutě. Ve Stodolní nejsou totiž skoro žádní kolemjdoucí.

18:30 O ostravském divadle jsme slyšela ledacos i z médií, které se divadlu normálně vůbec nevěnují – takže z mého pohledu celkem úspěch. Ze zvědavosti jsem se vydala na Donaha! (Hole dupy). Musím definitivně říct, že jsem si k Ostravě vytvořila velmi intenzivní osobní pouto.

21:50 Obhlížím tmou vylidněná zákoutí a mířím vstříc „demonizovanému pivnímu baru Dílo“. Chlapce nechám jejich práci – a vzhledem k tomu, že jsem toho času jediná v redakci, kdo ovládá pravidla pravopisu, beze mě spát nepůjdou. A já bez nich taky ne – divadlo je přece jejich parketa, po které tak rádi šlapou.

00:00 A dneska vážněji, ale vážně.

Miriam Šedá

Kateřina Balíková



je studentkou divadelní vědy v Brně. Má za to, že lásku k tomuto oboru podělila po dědečkovi, jenž se hrdě hlásí

k členství v bývalém vesnickém ochotnickém spolku Klicpera z Tvoři-hráze. Divadlo a aktivity s ním spojené jí zabírají veškerý volný i nevolný čas, ale i přes to se jí tento způsob života zdá být poněkud šťastným.

V redakci OST-RA-VARského zpravodaje zasedne letos poprvé a hodně se těší! Redakční shon si už ovšem měla možnost vyzkoušet jako recenzentka festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER. Kromě toho pravidelně přispívá svými „opusy“ (jak to nedávno nazvala jedna její kolegyně) na server RozRazil online.

Jiřina Hofmanová



ochotnického spolku Vlastik a beznadějně infantilní loutková variace českých pověstí (kterou nezachránil ani Jan Přeučil) ji donutily k jednoznačné polarizaci estetických měřítek. Její nekompromisní, neúplatné a často pate-tické postřehy by mohly být cenným přínosem do mnoha kuloárových diskusí, kdyby si osvojila schopnost společenského tlachání.

Lze si ji splést s křížencem duhy a hipíka.

je studentkou Katedry divadelních studií v Brně a redaktorkou RozRazilu online. Její iniciační divadelní zážitky – Tři mušketýři v epesně blasme-fickém podání

Kateřina Málková



je již čtvrtým rokem nadšenou studentkou brněnské divadelní vědy. Do Brna přišla z malebné Vysočiny, kde tajům

divadla propadla již ve třech letech. Od té doby se ho nemůže nabažit a jak houba nasává všechny možné i nemožné inscenace.

Její nesmělé kritické začátky byly zaznamenány již v redakci Meeting pointu festivalu SEKÁNÍ/ENCOUNTER, kde se letos objevila již podruhé. Prostor pro její názory jí dal RozRazil Online, do něhož přispívá pravidelně s alespoň malým zpožděním. Ačkoliv bude, co se psaní recenzí týče, v redakci OST-RA-VARu benjamínkem, těší se jak malá.

Magda Zicháčková



má zalíbení v divadelních festivalech. Proto se mj. již po šesté vrací zpět na OST-RA-VAR. Může se pyšnit tím, že je ve zpravodaji jedinou reprezentantkou

pražské studentské divadelní sekce, konkrétně DAMU. I když se může zdát toto postavení značně nevýhodné, zážitky z loňského zpravodaje jí říkají něco jiného. Kde jinde se totiž lépe druží než na Moravě? Oprava: kde jinde se lépe stmeluje nežli v Divadelním klubu Jiřího Myrona u řádně vychlazené plzně a domácí tlačenky? Důkaz místo slibů: challenge accepted!

P. S.: I Magda má za sebou redaktorskou, šéfredaktorskou, dramaturgickou a kdejakou další praxi, nicméně o tom vám ráda více poví až osobně.

Miriam Šedá



je politická komentátorka a autorský živel. Nadužívá závorky a nedodržuje rozsahy. Pro divadelní novinařinu ji objevil onehdá zpravodaj Meeting Point brněnského festivalu

SETKÁNÍ/ENCOUNTER, kde potkala Macháčka. Od té doby s ním pravidelně spolupracuje na několika věcech (details si domyslete sami). Nerozumí, že byla vybrána pro letošní OST-RA-VAR právě ona, ačkoliv divadlu nerozumí a nenávidí ho (ale nesmí to říkat, protože by jí Macháček nadal). Zároveň se omlouvá všem nadšeným, aktivním divadelním vědkyním, které na takovou pozici čekají (i celé studium [možná život] a nemusí se vůbec dočkat). Přesto všechno se její glosy těší velké popularitě a !v Brně zapůsobily! Na žánru medailonu má nejraději jeho rozmanitost připomínající pohřební řeč. Všichni do něj projektují dosavadní úspěchy a nikdy se nezabývají prohrami. Jakoby absolvovat pražskou žurnalistiku na Univerzitě Karlově byla nějaká výhra, že.

Miloslav Juráni



bol posledný rok na OST-RA-VARe pevnou súčiastkou našlapaného motora - kritickej úderky, ktorá s agonickou intenzitou štúrala v inscenáciách a vyzliekala donaha inscenátorov. Teraz

prichádza opäť. Exportný mäsiar z bratislavskej VŠMU, pripravený analyzovať, zhodnotiť, oceniť aj rozsekať.

Vo svojom portfóliu má viacero zárezov. Šťavnaté príspevky do časopisov kôd a SAD, myšlienkové i duchovné kŕmenie platformy MLOKi.sk, neskoré nočné dusenie vo festníkoch Divadelnej Nitry a trochu flambovania vo večerných diskusiách v Štúdiu 12. V mladosti vyskúšal aj javisko, ale vraveli mu, že na to nemá. Vzal teda do rúk mäsiarske kladivo a začal klepať. „Naklepal“ prvý text o divadle a pochopil kde je jeho miesto. Rozhodne nie je vegetarián.

Lukáš Kobox Kubina



je synem člověka. Lidi ho nepřestávají fascinovat, a proto se zajímá o jejich všemožné teatrální projevy. V minulosti působil v několika festivalových redak-

cích, ale až nyní bude konečně působit jako sazeč. Na tuto pozici se dostal, protože neumí psát recenze a grafika byla jediné, co ho na střední škole bavilo. Navíc ho šéfredaktor považuje za hezčího a chytřejšího.

Letos na podzim úspěšně dokončil studium na brněnské divadelní vědě a v současné době nabírá energii a inspiraci ve východních Čechách, kde tiše sprádá další plány. Je fanouškem Bosny i Hercegoviny.

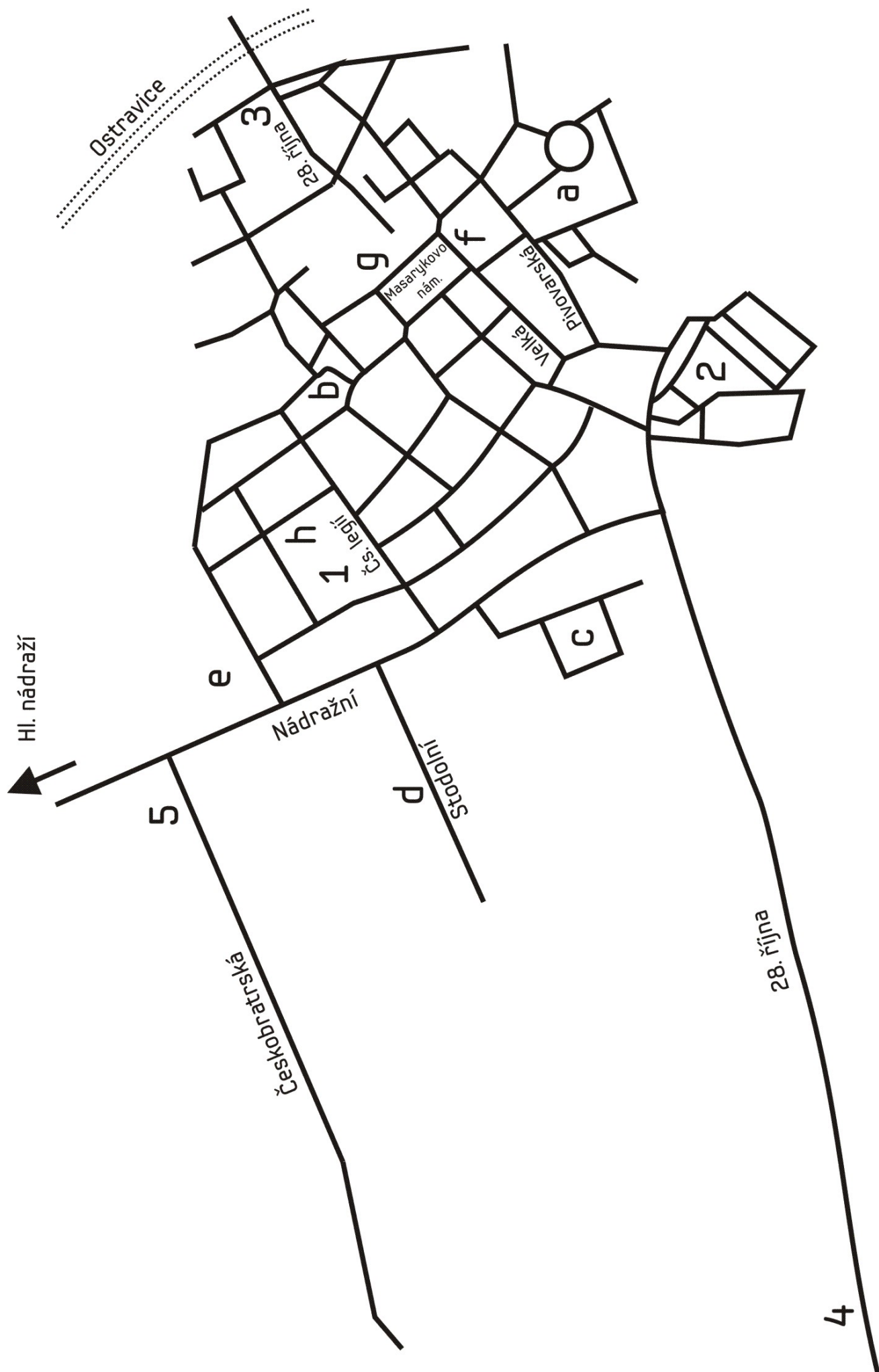
Martin Maso Macháček



napsal medailon do festivalových zpravodajů tolikrát, že kdyby z každého vzal jedno slovo, poskládal by zbrusu nový více či méně sdělný text. Je absolvent Masarykovy univerzity, přispívá do

RozRazilu online, Českého rozhlasu Wave, Divadelních novin, revue NEW EXPRESS a nově si zkusil, jaké to je si zaflirtovat s časopisy SAD a kØd.

Vysněné místo redaktora v periodiku Military nebo Zbraně & Munice se mu zatím nedaří dosáhnout. Zpravodaj na OST-RA-VARu vede podruhé – ke svému překvapení i potěše.



- | | | | |
|----------|--------------------------|----------|--------------------------------|
| 1 | Divadlo Jiřího Myrona | a | Cooltour Ostrava |
| 2 | Divadlo Antonína Dvořáka | b | Pivní bar Dílo |
| 3 | Komorní scéna Aréna | c | Dům umění |
| 4 | Divadlo Petra Bezruče | d | Stodolní |
| 5 | Janáčkova konzervatoř | e | Ostravská univerzita v Ostravě |
| | | f | Ostravské muzeum |
| | | g | Obchodní centrum Laso |
| | | h | Klub divadla Jiřího Myrona |

DNES

10:00 ŽENITBA (host festivalu)

Janáčkova konzervatoř

14:30 PŘÍZRAKY

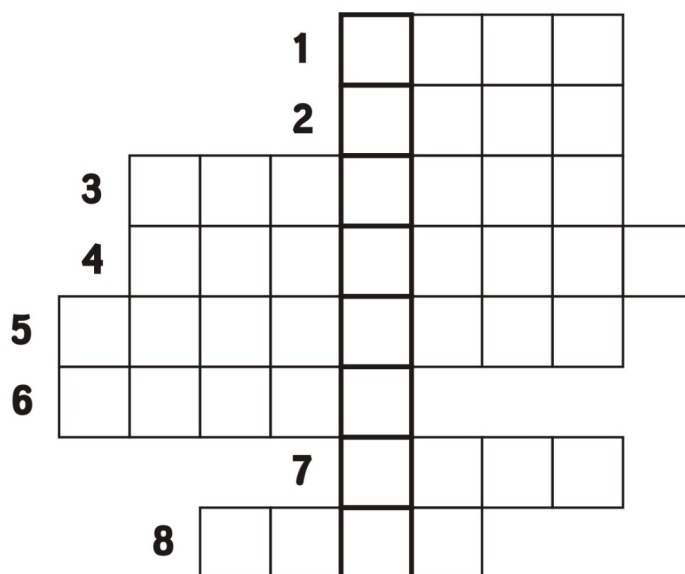
Komorní scéna Aréna

18:30 VEČEŘE

NDM/Divadlo Antonína Dvořáka

21:30 ČEKÁNÍ NA GODOTA

Divadlo Petra Bezruče



- 1 Sojový sýr
- 2 Součást turka
- 3 Když se rozbije ..., 7 let v nesnázích
- 4 Jaké je řešení lušťovky
- 5 Španělská chřipka byla ...
- 6 Kritik má "kritický ..."
- 7 Tradiční česká ryba
- 8 Vařené maso

**"UÁÁÁ, maso, to má ale šmrnc...!"**

Šéfredakce: Martin Macháček

Redakce: Kateřina Balíková, Jiřina Hofmanová, Kateřina Málková, Magda Zicháčková,
Miriam Šedá, Miloslav Juráni

Grafik: Lukáš Kubina

Festival pořádá činohra Národního divadla moravskoslezského ve spolupráci s Komorní scénou Aréna, Divadelní společností Petra Bezruče za podpory statutárního města Ostravy.